

FEMA (C)

Prođe treći dan.

Dubravka i ekipa su igrali predstavu po motivima Sterijine „Pokondirene tikve“.

Mlad ansambl pred kojim je budućnost (ova rečenica mi i nije nešto, budućnost je pred svima, samo kakva?).

Imaju potencijale, a vremenom će se uigrati, bolje se čuti jer im je tek treće igranje.

Na okruglom stolu stručni žiri nije bio baš strog.

Doduše, Slađana je bila krenula oštro, pa je ublažila rukovodeći se time da su mladi i da je pred njima budućnost, svijetla budućnost.

Dubravka sve pohvale i kritike dočekuje s osmijehom.

Fema ima na sve strane, ali ima i Femaca koliko hoćeš. :)

Ponovo Holivud i druženje.

Razbacani smo.

Profesor Bosto, Mesud, Dinka, Vahid i vicevi.

Volim smijeh u ova sumorna vremena.

Večeras igraju Tuzlaci. Oni su razigrani, mladi, skloni spektakularnim predstavama.

Mi idemo dalje u sunčani dan.

P.S.

Baš mi nešto nedostaje onaj ležerni hod, osmijeh i šala Straje Krsmanovića.

P.S.2

JMBG ZA DJECU BiH!

Razgovori sa okruglog stola SVAKO VREME IMA SVOJE FEME

Marko Misirača je poslije predstavljanja ansambla započeo raspravu oko adaptacije, odnosno odnosa prema velikim piscima i s obzirom da je u večerašnjoj predstavi napravljena radikalna adaptacija, interesovao ga je motiv postavljanja iste.

Dubravka Nikolić, rediteljka predstave, rekla je kako je ideju za ovu predstavu našla u našem okruženju koje je prepuno pokondirenih tikvi, svi se na neki način odriču svoga porijekla, a svi žive u svojim kasabama, te joj je to bilo dovoljno da razmisli o Steriji na drugačiji način. Francuski jezik danas niko ne govori, dok se engleski jezik nametnuo kao jezik moći, nažalost, sa iskrivljenim govorom. Ovu ideju, postavljanje drugačijeg Sterije, sprovela je u djelo kada je dobila nove članove u ansamblu, iako je u večerašnjoj izvedbi morala promijeniti jednog glumca.

Marko Misirača je imao primjedbu na čujnost predstave o kojoj bi trebalo povesti više računa, jer se neki bitni dijelovi predstave ne čuju, te publici to predstavlja problem. Uočio je razbijanje stereotipa u odabiru glumice za lik Feme koje su obično srednjovječne žene, dok je večerašnja glumica relativno mlađa.

Suzana Milić, koja je igrala lik Feme, kaže kako je u kreaciji svoga lika bila vođena činjenicom da je danas više djevojaka koje žele da budu in i da je upravo u njima vidjela primjer Feme.

Luka Kecman se osvrnuo na adaptaciju Sterijinog teksta koja nije bila dosljedna, jer kada se tekst prebacuje u drugo vrijeme, odnosno osavremenjuje, onda se mora ići do kraja. Večerašnja izvedba je imala dobrih elemenata koji su funkcionisali, ali i slabih. Smatra da se transformacijom ujaka u tetku izgubila oštrina pravog autoriteta, jer ujak, kao muška glava, nosi veći autoritet. Lijepo je to što prirodno igraju, ali im ipak nedostaje scenski pokret i izraz. Savjetovao ih je da potraže pomoć profesionalnih reditelja koji bi iz ovako talentovanog ansambla uspio izvući tačnost. Takođe, nedostatak predstave se vidio i u samom ritmu, jer su se stvari na sceni trebale dešavati mnogo brže. Osvrnuo se i na Sterijino ismijavanje svih onih koji su se protivili Vukovoj reformi, a što se nije vidjelo u večerašnjoj izvedbi, jer su nedostajali upravo ti dijelovi teksta, a mogli su se upravo tu dobro razigrati. Suzana Milić je bila puna energije i trebala je biti još intenzivnija i razigranija. Mladi glumci, koji su igrali Evicu i Vasilija, su dobri, ali moraju da se odluče kako da govore (sterijanski, lokalno...) i u tome moraju biti dosljedni. Pohvalio je hrabrost ansambla u pokušaju da pokažu da se Sterija može igrati i drugačije, da se može osavremeniti i ukazati na probleme današnjice, iako se to mora malo bolje doraditi.

Dubravka Nikolić je opravdala zamjenu lika ujaka u ženski lik tetke nedostatkom starijeg glumca u ansamblu, a i željom da pokažu da u našem društvu žena preuzima ulogu autoriteta. Za replike lika Ružičića koje se nisu dobro razumjele je rekla da su htjeli da upravo to postignu, jer se kod nas nerazumljivost često tumači kao nešto što je pametnije od uobičajenog. Takođe su pokušali da svjesnom upotrebom nepravilne ekavice ukažu na jezičku nečistotu našeg govora.

Sladana Zrnić je prvi put gledala ovaj ansambl, te im je čestitala što su prošli selekciju vrlo značajnog festivala. Smatra da je hrabro od njih što su modernizovali Steriju. Međutim, savjetovala ih je da od profesionalnih glumaca nauče osnovne elemente zanata. Ne želeći ovim da ih demoralise, ipak je podcrtala da i u amaterizmu moraju postojati pravila scene i zato na tome moraju poraditi. Problem u predstavi je velika prisutnost improvizacije, koja je dobra na probama, ali moraju tačno odrediti šta, ko i kada radi na sceni. Primijetila je da su jako lijepo prihvaćeni od publike, što je veliki plus za njih.

Mesud Šečić smatra da je amaterskim pozorištima mnogo bolje postavljati manje poznata djela, jer publika podsvjesno pravi poređenja sa profesionalnim izvedbama koja time ukazuju na velike nedostatke u amaterizmu.

Jasmina Čelebić se složila sa prethodnim komentarima, te iz ugla profesionalne glumice skrenula na neke nedosljednosti u igri. Smatra da su se mnogih rediteljskih ideja mogli odreći, jer se sve nije moglo vidjeti u igri. Naročiti problem jeste bila čujnost na kojoj trebaju poraditi. Takođe, od lika Feme se očekuje veća energija, jer cilj kojem ovaj lik teži treba da se više vidi na sceni. Pohvalila je Mateju Milić koja je za nju vrlo zanimljiva na sceni, ali na neki način i jednolična jer ne pokazuje žar mladosti koje njene godine nose. Nije shvatila funkciju muzike u predstavi, jer su mijenjali žanrovi, te ju interesuje cilj takvog izbora.

Darko Kodžo, koji je birao muziku, a radi u disko klubu, bio je vođen privatnim iskustvom reakcije mladih na razne žanrove muzike koje su nerazumljive, ali ipak prihvaćene, pa im je i to bio cilj, ukazati na takvu vrstu problema ili pokondirenosti.

**KNJIGA UTISAKA
GRADSKO POZORIŠTE MRKONJIĆ GRAD
SVAKO VREME IMA SVOJE FEME**

- Više koncentracije i truda, leđa se ne okreću publici, niti se smije sceni!

Nema potpisa

- Veoma poučna predstava.

Imran

- Odlični glumci.

Lamija

- Sviđa mi se poenta predstave, ali glumci su bili potpuno neozbiljni. Predstava kao predstava dobra, grozna interpretacija. Pohvale za glavnu glumicu. Odlična Fema, al' nema mema. :)

Nema potpisa

- Jako intersanta predstava, sviđa mi se naročito mladi glumački sastav.

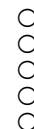
Nide veze, ba

- Da nije bilo par baba koje su komentarisale svaku riječ, stvarajući okruženje iz Muppet Showa, bilo bi bolje. Rambo car.

D

- Nismo najbolji, al' smo simpatični!

Poljski Rus

A PUBLIKA KAŽE...

Edin Ždralović: Osjećao sam se jako neugodno, jer nisam čuo veliki dio izvedbe. Publika u posljednjim redovima je bila uskraćena za ton, a još bih dodao to da je dio teksta bio nerazumljiv. U svakom slučaju, mislim da je tema dobra, ali izvedba prilično loše odrađena.

Nedžad Alić: Predstava mi se svidjela, zanimljiva je, simpatična. Glumci su interesantni, odnosno uloge, uglavnom sve pohvale.

Dženana Ljubunčić: Predstava je predugo trajala, pri kraju su mi već postali dosadni, nezanimljivi. Očekivala sam da će to bolje odraditi.

Husein Šljivo: Predstava je bila odlična, u suštini, bavim se tom tematikom i sviđa mi se. Čak sam davno prije pročitao sličan tekst o ljudima iz Bosne koji su otišli u Ameriku, dakle, tekst je bio miješan, bosanski i engleski. Baš kao što rade naši Bosanci koji su izbjegli u ratu. Dođu na odmor ovdje, pa kao zaboravili naš jezik.

Maja Radić: Stvarno je velika šteta što više ljudi nije prisustvovalo ovoj predstavi, s obzirom na to da je današnje ponašanje većine naših građana realistično prikazano. Mnoge ljude susrećemo koji su „zapeli“ negdje između primitivizma i kulture. Odlična predstava!

Almira Sadiković: Predstava mi se baš svidjela, glumci su odlično odradili svoj posao. Najviše bih izdvojila glavnu glumicu Suzanu Milić (Femu) i njenu sestru Mitru, odnosno Snježanu Milanović. Fantastična poruka!

Amra Geko: U svakom slučaju, nisam zadovoljna. Ovo večeras je i ispod nivoa samog Festivala. Molim vas, izvedba Fedre od neku noć i ovo večeras... nemam riječi.

PREDSTAVLJAMO...

SUZANA MILIĆ, rođena je 1986. godine u Mrkonjiću, gdje živi i radi kao učiteljica. Kaže da se glumom bavi iz ljubavi, obožava pozoriše i daske koje život znače. U pozorištu je od njegovog osnivanja, ali je dosta aktivna u posljednje četiri godine. Kaže da je uloga Feme bila „veliki zalogaj“ za nju, jer ima najviše

teksta i što se drugi glumci oslanjaju na nju. Do sada je glumila u četiri predstave. Ovo joj je prvo učešće na festivalu takmičarskog karaktera. «Gluma mi dozvoljava da se opustim i pređem u neku drugu dimenziju kada sam na sceni. Ova predstava je zaista nešto što mi je baš „leglo“, jer lik Feme je dosta energičan, dinamičan i svakodnevan, svaki dan možemo da sretnemo barem jednu Femu. Imala sam određenu slobodu u izvođenu svoje uloge, da improvizujem, dodajem detalje, posebno što je radnja više smještena u neko današnje vrijeme.» Suzana se slaže sa kritikom žirija da postoji prisutnost neusklađenosti u pojedinim dijelovima, ali opravdava to činjenicom da je većina glumaca iz predstave prvi put na sceni, tako da im je najvjerovatnije potrebno više vremena da se uigraju. «U predstavi je prisutno dosta improvizacije, iako smo se držali osnovnog teksta i mislim da smo pogodili srž da postoje Feme i da su svaki dan tu, kao i Ružičići koje niko ne razumije, ali svi ih hvale da su džetseteri i celebritiji, koje ne znam uopšte šta znače. Jedini dio koji smo mi baš strogo zadržali jeste ona prva rečenica "Jednom za svagda ja neću da sam takva kao što sam do sad bila." Sve ostalo jeste djelo koje je napisano, ali je skroz drugačije urađeno, sa drugačijim tekstom, načinom i dinamikom. Rediteljica mi je sugerisala kako i šta treba da uradim u pojedinim scenama, iako me je pustila da budem što prirodnija. Trudili smo se da kroz probe predstavi damo neki moderan pristup, posebno tekstu i u tom procesu smo svi učestvovali. Ideje smo izvlačili iz svakodnevnog života i dodavali ih u predstavu.» «Prvi put učestvujem na Fedri. Mislim da u Bugojnu imate jako dobru publiku. Od nagrada ne očekujem ništa, jer ostali teatri koji učestvuju na ovogodišnjem Festivalu su uspješniji i profesionalniji od našeg pozorišta i imaju dugogodišnju tradiciju. Nama ovo učešće može jako puno doprinijeti u sticanju više iskustva, poznanstava, jer smo mi relativno mlado pozorište. Mislim da kritike žirija kao profesionalaca su odlične, o njima treba razmišljati i pokušati ih primijeniti.»

PREDSTAVLJAMO . . .

DARKO KODŽO je rođen 1985. godine. Student je menadžmenta, finansija, bankarstva i trgovine u Banjoj Luci na privatnom fakultetu. Radi u klubu. Neoženjen. Već trinaest godina je u pozorištu. Na početku srednje škole, preko dramske sekcije, upoznao je profesoricu Dubravku, koja režira većinu predstava u Gradskom pozorištu u Mrkonjiću i tada počinje njegovo bavljenje glumom. Kaže da voli pozorište, to mu je neka vrsta hobija, ali da nikad nije razmišljao o akademiji, zato što misli da nije dovoljno talentovan da bi se profesionalno bavio glumom. Uglavnom glumi manje, epizodne uloge u predstavama. Do sada je glumio u šest predstava. Najdraža uloga mu je u predstavi JESI TI TO DOŠAO DA ME VIDIŠ, ali s tom predstavom nije gostovao na Fedri. Ovo mu je drugo učešće na festivalima, a do sada nije nagrađivan.

«Predstavu SVAKO VREME IMA SVOJE FEME smo spremali oko 6 mjeseci. Imali smo određenih poteškoća tokom samih priprema zbog privatnih obaveza glumaca, tako da je većina iz prvobitne postave na kraju zamijenjena. U ovoj predstavi, pored uloge Ružičića učestvovao sam i u izboru muzike, naravno, u dogovoru s režiserom.»

«Ovo mi je prvo gostovanje na Festivalu Fedra. Moram da istaknem da mi je drago što članovi žirija, kao profesionalci, mogu da upute sugestije i kritike prvenstveno režiseru, a i nama glumcima. Ovakvi festivali pružaju mogućnost glumcima amaterima da na njima nauče dosta toga, kroz radionice i razgovore. Meni je zaista drago da sam učesnik na Festivalu, jer mislim da se ovdje jako ozbiljno radi i ozbiljno se pristupa svemu.»

RAZGOVOR SA REDITELJEM... DUBRAVKA NIKOLIĆ

U razgovoru sa Dubravkom Nikolić, rukovodiocem i režiserom Gradskog pozorišta iz Mrkonjić Grada smo saznali šta misli o trenutnoj situaciji kada je u pitanju Gradsko pozorište iz Mrkonjić Grada.

- Mislim da je situacija u svim amaterskim pozorištima u Bosni i Hercegovini ista, odnosno da se radi o istom problemu, problemu opstanka u onom finansijskom smislu. Što je manja sredina, manje je i novca. Kada je u pitanju naše pozorište, mi nekako uspijevamo da održimo sva tri ansambla. U suštini, imamo sreću da smo blizu Banje Luke, tako da članovi pozorišta koji studiraju mogu da vikendom dolaze na probe i da aktivno učestvuju u radu pozorišta. Takođe, mogu istaći da smo i na planu organizatorskih sposobnosti postigli zavidan nivo jer organizujemo dva festivala.

Ove godine ste se bugojanskoj publici predstavili sa dramskim komadom „Svako vreme ima svoje Feme“ koja je rađena po motivima čuvenog dramskog teksta „Pokondirena tikva“, Jovana Sterije Popovića. Kako je tekao rad na predstavi?

- Ova predstava se počela raditi otprilike prije godinu dana. Predstava je, u suštini, doživjela jako puno turbulencija kada je u pitanju njen glumački sastav. U predstavi igra osam glumaca, a mislim da je u toku rada kroz nju prošlo negdje oko dvadesetak, naravno, iz objektivnih razloga. Predstava je tek počela da živi, ovo je njeno treće izvođenje i iskreno se nadam da će ona imati što duži teatarski život.

Predstava je jako lijepo primljena od strane publike. Da li ste zadovoljni onim što ste čuli na okruglom stolu?

- Jako mi je drago da je predstava dobro primljena od strane publike, jer u krajnjoj liniji ovo se sve i radi zbog publike. Radi se o jednoj, u onom teatarskom smislu, pismenoj publici, tako da je moje zadovoljstvo utoliko veće. Što se tiče okruglog stola, ja lično, a i ostali članovi teatra, su otvoreni za sve vrste kritike, posebno kada se radi o stručnom žiriju. Mislim da su sugestije stručnih ljudi iz teatra dobro došle i mislim da su dobronamjerne, tako da one, u principu, mogu samo doprinijeti ne samo boljem radu našeg teatra, nego i svih drugih amaterskih teatarara.

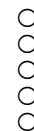
INTERVJU S POVODOM**Marko Misirača, selektor ovogodišnjeg Festivala**

Prije svega, želim Vam toplu dobrodošlicu u Bugojno i na Festival. S obzirom na to da ste selektor, zanima me čime ste se rukovodili pri izboru predstava?

Moram reći da sam bio veoma počašćen kada me je Umjetničko vijeće Festivala FEDRA iz Bugojna angažovalo kao selektora. Imao sam čast da na ovom festivalu budem i član žirija, tako da sam dovoljno upoznat koliko je ovo ozbiljan festival i u kojoj mjeri su ljudi iz njegove organizacije posvećeni i agilni. To me je sve obavezivalo od starta da pokušam napraviti zaista pregled onog što je najbolje i najznačajnije u ovogodišnjoj amaterskoj teatarskoj produkciji u BiH, jer to Fedra zaslužuje. Ono što je neka osobenost ovogodišnjeg Festivala, rekao bih, to je ta prva tematska linija: predstave koje se na posredan ili direktan način vrlo hrabro bave današnjicom u postratnoj BiH i tim svojim tematskim odabirom, a i produkcionim modelima (imamo 2 „međuentitetske“ koprodukcije), daju putokaz i velikim institucionalnim kućama u BiH.

Kako Vam se čini organizacija i posjećenost Festivalu Fedra?

Organizacija je zaista, kao što sam već rekao, na najvišem mogućem nivou, pogotovo kada uzmemo u obzir opšte stanje duha na ovim prostorima gdje se sa senzacionalnošću i popularnošću političkih struktura niko od nas iz kulture ne može mjeriti. Posjećenost je rekao bih, vrlo dobra a ono što je najdragocjenije su reakcije publike tokom predstava, na osnovu toga vidite koliko je publika u Bugojnu pozorišno odnjevovana.

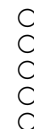

Da li imate nekih primjedbi?

Ozbiljnijih primjedbi nemam, bilo bi, naravno, uvijek korisno (to je tema koje se često dotičemo i na profesionalnim festivalima u Jajcu, Brčkom itd.) imati u publici ovih festivalskih dana što više „ljudi od struke“ koji bi mogli u razgovorima o predstavi učesnicima dati dobre indikacije kako dalje da stvaraju, da ih upute u nešto čega možda nisu bili svjesni... Ali uvijek se nameće i pitanje, imamo li uopšte danas dovoljno tih „ljudi od struke“ koji znaju i umiju nešto da kažu. S druge strane, materijalni momenat je uvijek prisutan i kad se sve uzme u obzir, nemamo razloga da budemo nezadovoljni - na dosadašnjim razgovorima čuje se dosta toga pametnog i od izuzetnog stručnog žirija kao i od lokalnih intelektualaca i mislim da je to najveći smisao ovakvih susreta - ta razmjena mišljenja i energije.

Imate li namjeru opet doći na Festival? Kako se osjećate u Bugojnu?

Na Festivalu sam bio pretprošle godine, sada sam tu, a iskreno se nadam da ću biti u prilici da dođem u ovaj divni grad kada god me pozovu. Značajno je što se među ljudima iz organizacije osjeća prava festivalska atmosfera i posvećenost svemu ovome. Mislim da ti ljudi stvaraju jezgro iz kojeg će danas-sutra izaći i neki mladi ljudi koji bi mogli profesionalno da se bave ovim, da upišu Akademije u Sarajevu, Banjoj Luci...

VEĚERAS:

POZORIŠTE MLADIH TUZLE

NUŽDA NATJERALA

Režija
ADNAN MUJKIĆ

**Autorski ispitni projekat polaznika Dramskog studija
za djecu i mlade**

Igraju:

Nermin Hodžić - Fikret Piljužić
 Remira Osmanović - Sabira Piljužić
 Kemal Fazlić - Emrad Hodžić
 Jasmina Dedić - Sabira Piljužić
 Lejla Jahić - Sabira Piljužić
 Amila Šećerbegović - Sadija Hodžić
 Ivana Dugonjić - Sadija Hodžić
 Arnela Galijašević - Rabija Popović, Zdenka Gavrilović
 Lejla Škripić - Rabija Popović
 Aida Sinanović - Rabija Popović
 Jasmina Ibrahimović - Belma Popović
 Almir Kurtić - Slobodan Popović
 Samed Alić - Slobodan Popović
 Malik Sakić - Slobodan Popović
 Amila Beširović - Elma Popović
 Zerina Smajlović - Elma Popović
 Irma Dukić - Taiba Hodžić, Zdenka Gavrilović
 Lejla Purković - Taiba Hodžić
 Anela Zubčević - Taiba Hodžić
 Ajdin Dedajić - Elmedin Mutabdžić

Scenografija: Malik Sakić i Armin Mujkić

Koreografija: Jasmina Dedić

Kostimografija: Kemal Fazlić

Saradnica na organizaciji: Halida Hasanagić

Ton majstor: Ademir Omerćehajić i Nermin Brković

Svjetlo majstor: Tarik Omerćehajić i Benjamin Bakija

Izbor i obrada muzike: Kemal Fazlić i Adnan Mujkić

Rekvizita: Amila Beširović

Volonteri: Mirela Mešić, Gordana Dugonjić

Plakat i video materijal: Benjamin Bakija

Marketing: Kemal Nedžibović

POZORIŠTE MLADIH TUZLE

Pozorište mladih Tuzle - Tuzla registrovano je 14.03.2008.godine iako je svoj neformalni rad započelo 2006.godine. Registrovano je od strane Udruženja «MLADI TUZLE» Tuzla i grupe studenata glume i produkcije sa Akademije dramskih umjetnosti Univerziteta u Tuzli.

Misija rada Pozorišta mladih Tuzle je podizanje kulturne svijesti i odgoj pozorišne publike svih uzrasta publike sa posebnim akcentom na djecu i mlade. U cilju ostvarenja svoje misije, Pozorište mladih Tuzle svake godine kontinuirano realizuje projekat DRAMSKI STUDIO ZA DJECU I MLADE.

Kroz DRAMSKI STUDIO do sada je edukovano 835 djece i mladih, te odigrano nekoliko stotina pozorišnih predstava na području Tuzle, Tuzlanskog kantona, BiH, Srbije, Hrvatske, Makedonije, Italije, Njemačke... Sve predstave Pozorišta mladih Tuzle su edukativnog karaktera, a teme kojima se bave predstave nastaju kao rezultati istraživanja potreba koje realizuju polaznici Dramskog studija za djecu i mlade. Pozorište mladih Tuzle za realizaciju svojih projekata primjenjuje specifičan oblik vršnjačkog obrazovanja, koji prati najsavremenije trendove obrazovanja mladih u svijetu.

NUŽDA NATJERALA

Kao rezultat rada na jednogodišnjoj edukaciji djece i mladih u naprednoj fazi Dramskog studija nastaje i predstava NUŽDA NATJERALA koja predstavlja autorski ispitni projekat polaznika. Polaznici su u periodu januara 2012.godine realizovali istraživanje i ankete trenutnih problema u društvu te su na osnovu rezultata ankete pristupili izradi autorskog teksta kojeg je dramaturški uobličio Adnan Mujkić, dipl.glumac. Ovo je je priča o jednoj običnoj porodici koja potiče iz Titovog doba. Brojna Fikretova porodica prolazi kroz

niz iskušenja. Pored vehabizma, religijskog pokreta kojem se, reklo bi se u početku iz nužde, okreće porodica, istaknut je i problem razdvajanja u toku i nakon rata pripadnika miješanih brakova, koje ima za posljedicu dalje rušenje i moralno propadanje ove porodice...

Moralnom krahu i destrukciji porodice uveliko doprinose labilni karakteri Fikreta i Slobodana, koji svako na svojoj strani, „nuždom natjeran“ traži opravdanje za mutne poslove u koje uvlače ostale članove porodice. Svijetle tačke ove priče su mladić Emrad, pripadnik „gay“ populacije i „crna ovca“ u porodici, te usvojena djevojčica Elma, koji na kraju priče nagovještavaju tračak nade i svjetlije budućnosti za mlade... Da sve ne bude potpuno crno, predstava ima mnogo komičnih elemenata koji dolaze kao posljedica realnog života u kojem je smijeh način suočavanja sa gorčinom života kojeg svi živimo...

O REDITELJU

Adnan Mujkić je rođen 03. jula 1985. godine (sutra mu je rođendan, a čitava redakcija biltena mu želi SRETAN ROĐENDAN) u Tuzli gdje i završava Akademiju dramskih umjetnosti u klasi Miralema Zubčevića 2009. godine. Nakon završene akademije pohađa veliki broj glumačkih i rediteljskih radionica u BiH i inostranstvu. Do danas glumio u predstavama Akademija u Tutli i Sarajevu, Narodnog pozorišta Tuzla i Draft teatra Tuzla. Kao reditelj i pedagog od 2004. godine je angažovan u Pozorištu mladih Tuzle gdje je postavio osam predstava koje su osvojile desetine nagrada na festivalima u BiH, Hrvatskoj, Srbiji, Sloveniji, Njemačkoj... Trenutno je angažovan kao pripravniku Narodnom pozorištu Tuzla i predsjednik je udruženja MLADI TUZLE.

POSLOVICA DANA

**Nije blago ni srebro ni zlato,
već je blago što je srcu drago...**

RAZOTKRIVANJE POSLOVICE

Poveo je i sinove sa sobom. Otišli su u planinu na zlatonosni planinski potočić. Ispirali su mjesecima kamenčiće, ali zlata nije bilo. Otac je sjedio pored vatre, šarajući štapom po pepelu.

„Djeco,“ reče tihim glasom „ovdje izgleda nema zlata, neko nas je naveo na pogrešan potočić. Predlažem da idemo još dalje i više u planinu, da postanemo kopači zlata i srebra.“

Djeca su šutjela poštujući roditeljsku riječ. Krenuli su u brda. Mjesecima su kopali i kopali i kopali... Mjesecima nisu ništa našli. Vratili se pognutih glava. Radili su svakodnevne poslove: popravljali ogradu, kosili travu, sadili voćke...

Poštar ih je zvao dva puta. Dobili su pismo od tetke da dođu kod nje na obalu mora da se odmaraju.

Spakovali su stvari i otišli onda tamo. Tetka se obradovala, baš se obradovala. Kuhala im je raznu hranu. Plaža je mirisala na punjene paprike. Taj dan je zapuhao snažan vjetar. Prevrnuo im je čamac. Potonuli su, ali su isplivali na obalu. Otac je nešto držao u ruci. Školjka.

Otvorio ju je nožem, a iz nje je ispao biser. Oči su im zasvijetlile. Ponovo su zaronili.

Pa opet. Opet.

Bisere su slagali u jednu žutu posudu. Kad su je napunili, onda su ih slagali u jednu plavu posudu. Pa u bijelu.

Otac je izgovorio rečenicu između zalogaja: „Jest mi srcu drago što sam ovdje došao, baš nek' nismo tamo našli ni srebro ni zlato.“

Tetka se nasmiješila i rekla: „Nije blago ni srebro ni zlato, već je blago što je srcu drago.“

„Tako je“, reče otac milujući pogledom posude pune bisera.

Ostade ova poslovice, dođe do nas usmenim putem i danas je mnogi ljudi koriste kad nemaju zlata, ni srebra, a imaju bisera. Nekad je izgovaraju i ljudi kojima je ime Dragutin, skraćeno Drago.

OBAZIRANJA

- FEDRO:** Što se ona uzdigla, Bože sačuvaj.
FEDRINICA: Koja?
- FEDRO:** Pa ona Fema iz predstave.
FEDRINICA: Jest vala, samo se bakami.
- FEDRO:** I začipa nos.
FEDRINICA: I ne voli sestru rođenu.
- FEDRO:** Ko bi je volio, vidjela si da samo galami.
FEDRINICA: Jest, samo galami.
- FEDRO:** Svi nekakvi posebni, onaj hoće para bez motike.
FEDRINICA: Hoće, hoće.
- FEDRO:** Kako sam ja tebe oženio, nisam im'o gaća.
FEDRINICA: Nisi, tačno.
- FEDRO:** (sumnjičavo je gleda) Šta ti meni sve potvrđuješ?
FEDRINICA: Da, potvrđujem.
- FEDRO:** Što, pitam te što to radiš?
FEDRINICA: Mijenjam ploču, ne želim sukob unutar kuće.
- FEDRO:** Pa, šta ću ja sad?
FEDRINICA: Ne znam.
- FEDRO:** Biće nam dosadno, usprotivi se, velim.
FEDRINICA: Neću.
- FEDRO:** Odbijaš li to poslušnost, ženo?
FEDRINICA: Ne odbijam.
- FEDRO:** Da ti se ne odbije o glavu, ženo?
FEDRINICA: Neće, ti si žentlmen.
- FEDRO:** Hoćeš reći, džentlmen?
FEDRINICA: Neću, žentlmen prema ženama.... kontaš?
- FEDRO:** Znaš šta, odoh ja, nisi sposobna ni za običnu jutarnju malu prepirku.
FEDRINICA: Normalno, uvijek ja donja... mislim u priči... nije ono...

DIREKTOR FESTIVALA:

Vahid Duraković

SELEKTOR:

Marko Misirača

KOORDINATOR FESTIVALA

Sanel Ugarak

STRUČNI ŽIRI:

Prof.dr. Sulejman Bosto
 Jasmina Čelebić
 Slađana Zrnić

PR FESTIVALA:

Aida Šošić

ŽIRI PUBLIKE:

Saša Živanov
 Selma Rustempašić
 Jasmina Jusufbašić
 Jusuf Hozić Caci
 Nataša Vukadin
 Senad Milanović

REDAKCIJA BILTENA:

Nedžad Milanović, urednik
 Amel Ugarak, tehn. urednik
 Senada Milanović
 Aida Šošić
 Ermina Musić
 Jasmina Mlačo
 Suad Velagić
 Edin Čatić Bato, fotograf
 Rea Vučić

UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:

Anto Bilić - predsjednik
 Jesenko Muzaferija
 Emir Zec
 Željko Milošević
 Ugarak Sanel
 Suad Velagić
 Dubravka Nikolić
 Almir Alić
 Vahid Duraković

SARADNICI:

Samir Nuhić
 Almir Mujagić
 Jasmin Ždralović
 Jusuf Hozić Caci
 Medina Spahić
 Ines Jusufbašić
 Alma Ždralović

ORGANIZACIONI ODBOR:

Hasan Ajkunić - predsjednik
 Senada Milanović
 Suad Velagić
 Edin Čatić Bato
 Ermina Musić
 Sanel Ugarak
 Nedžad Milanović
 Željko Luledžija
 Antonio Džolan ○
 Samir Nuhić ○
 Amel Ugarak ○
 Vahid Duraković ○

TEHNIČKA EKIPA:

Senad Imamović Struja
 Edin Čatić Bato
 Azem Duraković

DIZAJN PLAKATA:

Antonio Džolan

UREDNIK INTERNET STRANICE:

Edin Čatić Bato